

ความเสี่ยงเงินเฟ้อไทย ทำไมยังน่ากังวล

นักวิเคราะห์

ชมาदनัย มากนวล

0-2208-3597

chamadanai.marknualn@ktb.co.th

Visit
Us!

In the News

Oct 20, 2023

This report is not intended to provide the basis for any evaluation of the financial instruments discussed herein. The information was obtained from various sources; we do not guarantee its accuracy or completeness. In particular, information provided herein should be regarded as indicative, preliminary and for illustrative purposes only. There is no representation that any transaction can execute at such terms or price.

Information provided in this report is not intended to constitute legal, tax or accounting advice in relation to entering into any transaction and does not have regard to the particular needs of any specific person who may receive this report. Clients should consult their own financial advisors regarding the appropriateness of investing in any investment strategies discussed or recommended in this report and should understand that statements regarding future prospects may not be realized. While all information this presentation has been produced or compiled from sources believed to be reliable, the Bank makes no representation as to its accuracy or completeness.

หากตามถึงสิ่งที่พวกเราทำลังกังวลกันอยู่ขณะนี้ คำตอบลำดับต้นๆ ในผลสำรวจทุกสำนักจะเป็นเรื่อง **สินค้าราคาแพงที่กีดกันต้นทุนและค่าครองชีพ** วิกฤตโควิดรอบนี้ทำให้อัตราเงินเฟ้อไทยพุ่งสูงสุดในรอบ 24 ปี ขณะที่ระดับราคาในตะกร้าสินค้าเฉลี่ยตอนนี้ยังมากกว่าราคาเดิมที่เคยใช้จ่ายเมื่อช่วงก่อนการแพร่ระบาดถึงเกือบ 3 เท่า

ที่น่ากลัวกว่านั้นคืออัตราเงินเฟ้อไทยในปี 2567 มีแนวโน้มสูงกว่าตัวเลขในปีนี้ ความเชื่อเดิมที่ว่าปัญหาสินค้าราคาแพงเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราวจากการผลิตที่ไม่พอต่อความต้องการที่อันโวล่วงลือคดวุ่นเท่านั้นคงไม่ถูกต้องเนื่องจากราคาอาจยืนสูงต่อไป **ปรากฏการณ์ดังกล่าวจึงท้าทายและก่อให้เกิดคำถามว่ายุคเงินเฟ้อต่ำที่แข่งขันขายของลดราคาหมดลงแล้ว และเงินเฟ้อสูงจะอยู่กับเราต่อไปจนกลายเป็นบรรทัดฐานใหม่หรือไม่**

แม้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปรายเดือนได้ผ่านจุดสูงสุดไปแล้ว หลังแรงกดดันอุปสงค์เร่งตัวจากการเปิดประเทศผนวกกับปัญหาอุปทานชะงักงันซึ่งส่งผลให้เงินเฟ้อพุ่ง 7.9% สูงเป็นประวัติการณ์ในเดือนกันยายน 2565 แต่การปรับลดของเงินเฟ้อช่วงขาลง (Disinflation) หลังผ่านจุดสูงสุดดังกล่าว กลับมีแนวโน้มล่าช้ากว่าในช่วงขาขึ้น อัตราเงินเฟ้อระยะ 3 เดือนแรกของขาลงปรับลดเกือบ 1.0% แต่หลังจากนั้นทยอยลดช้าลงเรื่อยๆ จนช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาลดลงไปเพียง 0.02% เท่านั้น สะท้อนว่าเงินเฟ้อเริ่มทรงตัวและไม่มีสัญญาณว่าราคาจะกลับไปสู่ระดับเดิมที่เคยเห็นในช่วงก่อนการแพร่ระบาด

หากเจาะลึกองค์ประกอบของตะกร้าสินค้าในการสำรวจดัชนีราคา ตัวหลักที่ทำให้ราคาขยับแรงจะเป็นกลุ่มพลังงานและอาหารสด โดยเฉพาะราคาพลังงาน ซึ่งปรับลดเร็วเฉลี่ยเดือนละ 2.6% แต่เมื่อหักบรรดารายการผันผวนเหลือเพียงกลุ่มสินค้าพื้นฐานที่มีสัดส่วนประมาณ 67.1% ของตะกร้า อัตราเงินเฟ้อเงินเฟ้อพื้นฐานกลับลดลง 0.18% ต่อเดือนเท่านั้น เห็นได้ว่าราคาสินค้าส่วนใหญ่มีความหนืด เนื่องจากการส่งผ่านต้นทุนล่าช้าและกลไกการปรับราคาขาดความยืดหยุ่น

อีกสาเหตุหนึ่งซึ่งทำให้เงินเฟ้อปรับลดช้าในช่วงขาลงเนื่องจากเงินเฟ้อมีแนวโน้มฝังตัว ผู้บริโภคและผู้ผลิตจะยิ่งวิตกกังวลมากขึ้นเมื่อประสบปัญหาเงินเฟ้อสูงโดยจะเฝ้าติดตามราคาและทยอยอัปเดตข้อมูลใหม่เมื่อราคาขยับขึ้นเพื่อคำนวณค่าใช้จ่ายแต่ละครั้งอย่างละเอียด ต้นทุนสูงกดดันผู้ผลิตให้ปรับราคาสินค้าแพงขึ้นเพื่อชดเชยรายจ่ายและรักษาผลกำไร ภาพจำต่อราคาซึ่งเคยทยอยปรับขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้มีมุมมองว่าเงินเฟ้อระยะข้างหน้ายังคงสูงอยู่ต่อไปแม้เงินเฟ้อได้ผ่านเข้าสู่ช่วงขาลงแล้วก็ตาม ทั้งนี้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปช่วงขาลงของไทยปรับลดเฉลี่ยเดือนละ 0.6% ขณะที่ตัวเลขคาดการณ์เงินเฟ้อระยะข้างหน้าปรับลดแค่ 0.1% ต่อเดือน **สิ่งที่น่าสนใจกว่านั้นคือค่าเฉลี่ยรายเดือนของการคาดคะเนเงินเฟ้อช่วงขาลงสูงถึง 3.7% ขณะที่ตัวเลขก่อนการแพร่ระบาดอยู่ที่ 1.8% ทศณคติที่ฝังในใจว่าเงินเฟ้อยังสูงจะเป็นตัวกำหนดให้ราคาอยู่ในระดับสูงและปรับลงได้ยากไปอีกระยะหนึ่ง** ถือเป็นหน้าที่ของผู้กำหนดนโยบายในการปลุกความเชื่อว่าเงินเฟ้อยังยึดเหนี่ยวกับเป้าหมายและสามารถลงสู่ค่ากลางของกรอบที่ 2% ได้ในระยะข้างหน้า

พลวัตเงินเฟ้อของไทยในระยะหลังยังเปลี่ยนไปจากช่วงเงินเฟ้อขาขึ้น เงินเพื่อได้รับแรงหนุนใหม่ๆที่ทำให้ปรับลงได้ยาก เช่น ค่าใช้จ่ายด้านบริการซึ่งขยับขึ้นตามการเติบโตของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะราคามวदनันทนาการซึ่งเพิ่งเริ่มปรับลงต่อเนื่องหลังเดือนมิถุนายนนี้ ลดไปได้ประมาณ 0.04% ต่อเดือนเท่านั้น ขณะที่เดียวกับการส่งผ่านที่ล่าช้าของราคานำเข้าตลอดจนค่าเงินบาทซึ่งระยะหลังผันผวนในทิศทางอ่อนค่ากว่าคาดต่างเป็นปัจจัยหนุนหวังให้เงินเฟ้อทรงตัวในระดับสูง

มองต่อไปในระยะข้างหน้าเรา仍需เผชิญกับภาวะสินค้าราคาแพง ขณะที่ความเสี่ยงซึ่งจะกดดันให้เงินเฟ้อกลับมาเร่งตัวตาโตมาอีก ทั้งปรากฏการณ์เอลนีโญ ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ และปัญหาในตะวันออกกลางซึ่งอาจยกระดับความรุนแรงขึ้นเป็นไปได้อีกสูงกว่ายุคเงินเฟ้อต่ำได้ผ่านไปแล้ว เพื่อปรับตัวกับอีกหนึ่งวิถีใหม่ที่จะอยู่กับเราต่อไป **ขอแนะนำผู้บริโภคและผู้ประกอบการลองหันมาใช้เทคนิคการประหยัดเพิ่มเติม** เช่น ลดต้นทุนหรือตัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป บริหารการซื้อให้ได้รับส่วนลดในทุกยอดใบเสร็จ ลดปริมาณการใช้ของแต่ละอย่างเหลือเพียงเท่าที่ต้องการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น จัดลำดับความสำคัญของรายจ่ายแต่ละรายการก่อนซื้อ เชื่อว่ากลยุทธ์เหล่านี้จะเป็นทางออกเพื่อแบ่งเบาภาระรายจ่ายในโลกยุคใหม่ที่อะไรก็แพงได้ดีขึ้น

